

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ 23-6-2020

ΘΕΜΑ Α1

Α. Σ Β. Σ Γ. Λ Δ. Λ Ε. Σ

ΘΕΜΑ Α2

1—Β 2---Γ 3---Α 4---Ε

ΘΕΜΑ Α3

ΣΩΣΤΟ ΤΟ Γ

ΘΕΜΑ Β

Β1.

Στην πράξη οι δαπάνες που γίνονται για την παραγωγή ενός προϊόντος και ονομάζονται **παραγωγικές δαπάνες** (ή **έξοδα**) εκτιμώνται με βάση τις τιμές που ισχύουν στην αγορά.

Οι βασικές κατηγορίες παραγωγικών δαπανών είναι:

- α) η αμοιβή ανθρώπινης εργασίας,
- β) η δαπάνη έργου μηχανημάτων,
- γ) η αξία αναλώσιμων υλικών και προσφερόμενων υπηρεσιών,
- δ) η απόσβεση κεφαλαίων,
- ε) οι δαπάνες συντήρησης και επισκευών των κεφαλαίων,
- στ) οι δαπάνες ασφαλίσεων,
- ζ) οι τόκοι κεφαλαίων,
- η) το ενοίκιο εδάφους.

B2.

Παρ' όλ' αυτά, για την ελληνική γεωργία υπάρχουν σημαντικές ευνοϊκές προοπτικές, εφόσον υπάρξουν ορισμένες προϋποθέσεις, όπως:

- αξιοποίηση της ποικιλίας των κλιματικών και εδαφικών συνθηκών,
- ενδυνάμωση του ρόλου των νέων γεωργών,
- ανάπτυξη της βιολογικής γεωργίας, της ολοκληρωμένης διαχείρισης των καλλιεργειών και της προστασίας του περιβάλλοντος,
- ανάπτυξη δραστηριοτήτων συμπληρωματικού εισοδήματος, όπως αυτές που σχετίζονται με την προσφορά υπηρεσιών αναψυχής και φιλοξενίας στην ύπαιθρο (αγροτουρισμός και λοιπές μορφές εναλλακτικού τουρισμού),
- προετοιμασία για την αξιοποίηση της αυξημένης ζήτησης μεσογειακών προϊόντων (μεσογειακή διατροφή), που θα προέλθει από τη διεύρυνση της Ε.Ε. με την ένταξη χωρών της Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης (Εικόνα 1.10),
- επαγγελματική κατάρτιση των νέων αγροτών,
- αύξηση της παραγωγής προϊόντων ποιότητας,
- αποτελεσματική τυποποίηση, μεταποίηση και εμπορία των αγροτικών προϊόντων.

B3.

Ως προς την προέλευσή τους, τα γεωργικά προϊόντα διακρίνονται σε:

- α) φυτικά προϊόντα, που προέρχονται από την καλλιέργεια της γης (Εικόνα 1.17), όπως τα φρούτα και τα λαχανικά, τα σιτηρά και το βαμβάκι, και
- β) ζωικά προϊόντα, που προέρχονται από την εκτροφή των αγροτικών παραγωγικών ζώων και την αλιεία, όπως τα διάφορα είδη κρέατος και γάλακτος, τα αυγά και τα ψάρια.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

- **Μεταβολές στις τιμές συνδεόμενων προϊόντων.** Μερικά προϊόντα παράγονται «μαζί» (π.χ. γάλα και κρέας). Έτσι, μια αύξηση της τιμής του ενός προϊόντος Α θα οδηγήσει σε αύξηση της προσφερόμενης ποσότητάς του και ταυτόχρονα σε αύξηση της ποσότητας του συνδεόμενου με αυτό προϊόντος Β, γιατί σε κάθε αυξημένη τιμή θα προσφέρεται μεγαλύτερη ποσότητα του άλλου προϊόντος.

Γ2.

Συχνά, επίσης, παρατηρείται σύνδεση μεταξύ γεωργικών επιχειρήσεων που ανήκουν στον ίδιο τομέα παραγωγής:

- Γεωργικές επιχειρήσεις του πρωτογενούς τομέα παράγουν προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως πρώτες ύλες επίσης από άλλες γεωργικές επιχειρήσεις του πρωτογενούς τομέα (π.χ. επιχειρήσεις που παράγουν χόρτο μηδικής, το οποίο πωλείται σε άλλες επιχειρήσεις που εκτρέφουν ζώα, για να χρησιμοποιηθεί ως ζωοτροφή – Εικόνα 1.15).
- Γεωργικές επιχειρήσεις του δευτερογενούς τομέα των οποίων τα προϊόντα τα επεξεργάζονται σε επόμενο στάδιο άλλες επιχειρήσεις του δευτερογενούς τομέα. Για παράδειγμα, η επεξεργασία του βαμβακιού, για να αποχωρισθούν οι ίνες από τους σπόρους βαμβακιού, γίνεται σε μονάδες εκκοκκιστηρίων. Κατόπιν οι κλωστοϋφαντουργικές επιχειρήσεις μεταποιούν τις ίνες σε υφάσματα, τα οποία επεξεργάζονται τελικά οι βιομηχανίες ενδυμάτων.
- Γεωργικές επιχειρήσεις του τριτογενούς τομέα που διακινούν γεωργικά προϊόντα σε άλλες επιχειρήσεις του ίδιου τομέα (χονδρεμπορικές επιχειρήσεις που πωλούν γεωργικά προϊόντα σε επιχειρήσεις λιανεμπορίου).

Γ3.

Οι γεωργικές επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα αυξημένους κινδύνους, γιατί, εκτός από τις πιο πάνω αβεβαιότητες της αγοράς (τιμές πωλούμενων προϊόντων και πρώτων υλών), επηρεάζονται και από άλλους απρόβλεπτους παράγοντες. Οι σπουδαιότεροι τέτοιοι **κίνδυνοι** είναι οι καιρικές συνθήκες, καθώς και οι ασθένειες των καλλιεργούμενων φυτών και των εκτρεφόμενων ζώων.

Οι αβεβαιότητες και οι κίνδυνοι, που αντιμετωπίζουν οι γεωργικές επιχειρήσεις, είναι οι βασικοί λόγοι που οδήγησαν τις κυβερνήσεις των κρατών στην απόφαση να παρεμβαίνουν στις αγορές των γεωργικών προϊόντων με σκοπό, μέσω της αγροτικής πολιτικής, να σταθεροποιούν τα εισοδήματα όσων ασχολούνται με την πρωτογενή γεωργική παραγωγή.

Αυτό γίνεται είτε με τις επιδοτήσεις και τις άλλες ενισχύσεις, που χορηγούνται σε επιχειρήσεις που παράγουν γεωργικά προϊόντα, είτε με μέτρα πολιτικής για τον επηρεασμό των τιμών που διαμορφώνονται στην αγορά. Οι επιδοτήσεις αυτές αποτελούν σήμερα ένα σημαντικό τμήμα των εισπράξεων από τις πωλήσεις των γεωργικών προϊόντων και προστατεύουν σε μεγάλο βαθμό τους παραγωγούς από τις αβεβαιότητες που αναφέρθηκαν πιο πάνω.

ΘΕΜΑ Δ

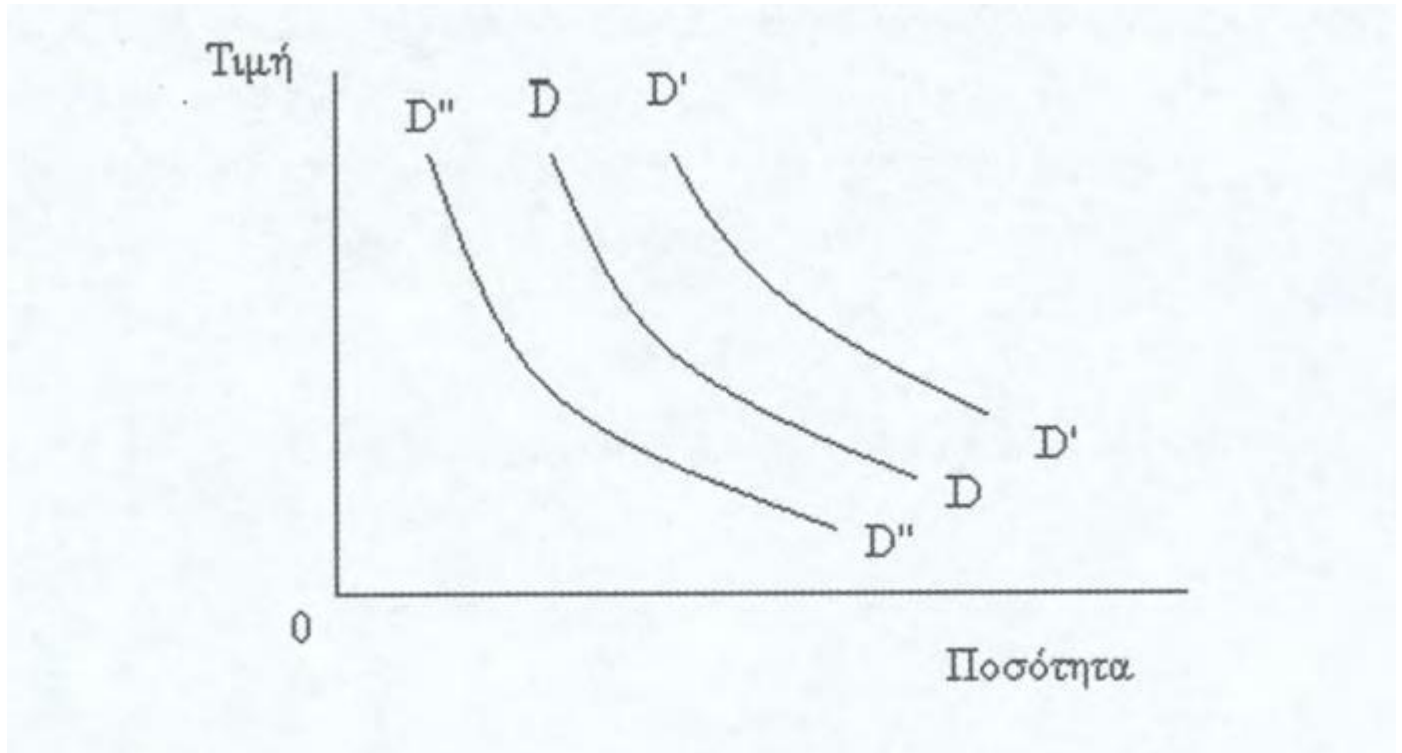
Δ1

A) Η << εισοδηματική ελαστικότητα της ζήτησης >> μετράει την < αντίδραση > της ζήτησης στις μεταβολές του εισοδήματος .

B) Για τα περισσότερα αγαθά η εισοδηματική ελαστικότητα είναι θετική . δηλαδή η αύξηση του εισοδήματος οδηγεί σε αύξηση της ζητούμενης ποσότητας .

Γ) Για τα αγαθά κατώτερης ποιότητας όταν αυξάνεται το εισόδημά , μειώνεται η ζήτηση

Δ)

Δ2.

Α) Η επιχείρηση ανήκει στον πρωτογενή τομέα (παραγωγή γεωργικών προϊόντων) και στον τριτογενή τομέα (παροχή υπηρεσιών, αγροτουρισμός)

Β) Στο σταθερό κεφάλαιο ανήκουν:

- *Είκοσι (20) στρέμματα κερασιές
- *Δέκα (10) στρέμματα μηλιές
- *Εναν (1) γεωργικό ελκυστήρα
- *Αποθήκη-Ψυγείο
- *Ενοικιαζόμενα δωμάτια

Στο μεταβλητό κεφάλαιο ανήκουν:

- *Λιπάσματα
- *Κεράσια που δεν έχουν συγκομιστεί ακόμα
- *Αδιάθετα προϊόντα εντός αποθήκης- ψυγείου
- *Μετρητά
- *Φυτοφάρμακα

Γ)
Το οικονομικό μέγεθος, που μετράται για τις γεωργικές επιχειρήσεις του πρωτογενούς τομέα με το διαμορφούμενο ακαθάριστο κέρδος (βλέπε κεφάλαιο 4), ενώ για τις επιχειρήσεις του δευτερογενούς ή τριτογενούς τομέα με το ύψος της ετήσιας αξίας πωλήσεων (τζίρος).